

*H*LUCKÉ *noviny*

číslo 3/2015

ČERVENEC - SRPEN - ZÁŘÍ 2015

Vydává Město Hluk • Cena 15 Kč

*Teplotně nadprůměrné léto.
V průběhu 51 dnů navštívilo koupaliště
bezmála 32 500 návštěvníků.*

Foto Štěpán Mitáček

FS Okluky - Kudy teče voda

Milí čtenáři Hluckých novin,

při procházkách Hlukem si již delší dobu všímám lavek, laviček a sedátek, které postupně mizí. Nemám na mysli lavičky v parku a na veřejných prostranstvích. Zajímají mne ty, které stávaly před domy, pod okny – ty, na kterých sedávaly babičky a tetičky, jež počastovaly kolemjdoucího vlídným slovem, častěji však nejrůznějšími otázkami. V mládí jsem se snažila těmto místům vyhnout, nechtěla jsem odpovídat na dotazy a zpovídat se, kam jdu, co to nesu. Přesto všechno jsem však měla radost, když jsem viděla známé tváře, jež

dotvářely kolorit ulice a vdechovaly jí život. Dnešní ulice jsou jiné – prázdné, neosobní, ovšem plné aut. Mimo té Novoveské, kudy chodím domů. Kromě spousty zaparkovaných aut potkávám a těším se na paní Pančíkovou, která sedíc na židličce před svým domem pozoruje pouliční ruch a mile se usmívá na kolemjdoucí. Vysedávání na lavičkách nahradila televize a spěch. Za čím a kam, nevím?

Proto jsem ráda, že se v letošním létě zaplnily alespoň lavičky v parku u tvrze hned při několika různých příležitostech: při promítání letního kina, o Svatovavříneckých hodech, a také při hluckém kulturním létě, kdy každou neděli vyhrávala jiná hlucká kapela. Kulturnímu programu bezesporu přálo počasí, ale svědčí to také o tom, že lidé se chtějí bavit a setkávat. Letošní léto jste se opravdu bavili, neboť jste každý víkend zaplnili parčík u tvrze a mnozí děkovali, že jsou v Hluku takové možnosti. Věřím, že se budeme potkávat nejen v příštím létě, ale také v průběhu roku při mnoha kulturních a společenských akcích pořádaných nejen městem Hluk. Velké poděkování náleží všem hluckým muzikantům a zpěvákům, kteří nám zdarma a ve svém volném čase zpříjemnili letošní léto – děkujeme a těšíme se na to příští.

Iveta Mátllová

Pozvánka na připravované akce ve třetím čtvrtletí roku 2015

20. – 21. 9.	Výstava ovoce, zeleniny a květin	tvrz
6. 10.	Beseda věnovaná seniorům	tvrz
9. 10.	Ochotníci z Uherského Brodu	tvrz
10. 10.	Argema + Walda Gang + Dymytry	sportovní hala
11. 10.	Dětské odpoledne s drakiádou	kopec sv. Antonína
16. – 17. 10.	Bazar krojů	tvrz
31. 10.	Kurz flamenca	přednáškový sál sportovní haly
3. 11.	Seniorská beseda	tvrz
7. 11.	Retro disco	tvrz
15. 11.	Cestovatelská beseda s Barborou Mihalkovou	tvrz
21. 11.	Karneval s FS Okluky	tvrz

Více akcí a informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátllové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 16. 9. 2015. Uzávěrka příštího čísla je 23. listopadu 2015.

Zeptali jsme se za vás

V posledním čtvrtletí proběhlo v Hluku několik stavebních akcí, další jsou plánovány. Na jejich realizaci a průběh jsem se ptala starosty Ing. Martina Křížana a místostarosty Ing. Jana Šimčíka.

Pane starosto, největší stavební akcí v současné době je bezesporu rekonstrukce náměstí. Byť se o rekonstrukci veřejného prostranství dlouho hovořilo, spousta obyvatel stavební práce překvapily.

Jak dlouho je/byla rekonstrukce plánována?

První zmínka o rekonstrukci náměstí zazněla již někdy před sedmi lety, kdy pan architekt Kotásek zpracoval studii celé centrální části města od tvrze přes ulici Hřbitovní, Penkův stek, ulici Kostelní a náměstí.

Tyto studie nebyly již dále rozpracovány.

Další podnět pro řešení rekonstrukce náměstí dalo spotřební družstvo Jednota, které požádalo město o vyřešení parkování před jeho obchodním domem. Na tento impuls zareagovalo vedení města tím, že nechalo zpracovat studii rekonstrukce centrální části města Hluk. Studii v několika variantách zpracovala Ing. arch. Simona Švecová v prosinci 2013. Minulé zastupitelstvo vybralo jednu z navrhovaných variant. Poslední úpravy vybrané studie se týkaly počtu parkovacích míst před obchodem Duha, zdravotním střediskem a obchodem manželů Rubášových.

Po schválení studie zastupitelstvem se vedení města rozhodlo pro zadání zhotovení projektové dokumentace, a to na podzim roku 2014. Počátkem roku 2015 byla vyhlášena výzva z ROP Střední Morava. Na tuto výzvu vedení města reagovalo rychlým

dokončením projektové dokumentace a podáním žádosti.

Proč se rekonstrukce dělá? Byla nutná? Slyším od lidí, že úprava náměstí probíhá často a není vůbec potřeba.

Kdyby město nevyužilo možnosti získání dotace pro rekonstrukci, náměstí by určitě sloužilo dál, ale přineslo by řadu omezení. První omezení by bylo vyřešení bezpečnosti a počtu přechodů na náměstí. Odbor dopravy UH se chystal v tomto roce napsat hlášení, ve kterém by požadoval po městu Hluk vyřešit křížení přechodu pro chodce s výjezdem z parkoviště a autobusové zastávky. Pravděpodobné vyřešení tohoto kolizního místa by skončilo asi zrušením prostředního přechodu pro chodce! Dále nás v minulosti odbor dopravy informoval o nevhodnosti parkování v oblasti stánků a následných komplikací při vyjíždění autobusů ze zastávky a s tím spojené dávání přednosti v jízdě automobilům jedoucích po hlavní komunikaci. Další méně závažné věci jsou např. špatné osvětlení celého náměstí, vyjeté koleje na zastávkách autobusu, vyježděné koleje na hlavní komunikaci, a tím problematický odvod dešťových vod, nedostatek silničních vpustí pro odvod dešťových vod, málo chráněný středový přechod pro chodce, rozpor v dávání přednosti v jízdě při výjezdu od zdravotního střediska na hlavní komunikaci, špatný odvod dešťových vod ve spojnici ulice Kostelní s náměstím, šířky a úhel parkovacích míst před obchodem Duha a zdravotním střediskem, které nesplňují normu atd.

Kdo rekonstrukci provádí?

Rekonstrukci provádí stavební firma Tufír, spol. s r.o.

Kdo ji financuje?

Rekonstrukce je financována z 85 % dotací z ROP Střední Morava a 15 % financuje město Hluk. Tento po-

měr platí pouze pro uznatelné položky. Ve skutečnosti bude podíl jiný, ale ten budeme znát až v závěru stavebních prací.

A nyní k samotné rekonstrukci. V současné době je větší část veřejného prostranství vydlážděna žulovými kostkami. Proč je použit právě tento materiál? Mnoha lidem se zdá nepraktický - v zimě se špatně udržuje, hůř se po něm chodí, jeho pokládka je pracnější.

Navržený povrch byl už součástí studie. Pravděpodobně odráží současný architektonický trend v navrhování těchto centrálních částí, které nejsou jenom historickými centry. Vedení města v minulosti tento povrch podpořilo.

S prací velkého rozsahu jsou spojené vícepráce. Vystaly v průběhu rekonstrukce nějaké problémy – a jaké?

Každá rekonstrukce s sebou přináší nějaké problémy a nejinak je tomu v Hluku. V projektové dokumentaci nejsou zahrnuty tyto doposud zjištěné vícepráce: anglické dvorky u ZŠ, přeložka telefonního kabelu, neexistující splašková kanalizace ze ZŠ směrem k náměstí, špatný odvod dešťových vod z prodejních stánků a ZŠ směrem k náměstí, existence jímky (septiku) pro městský úřad, existence jímky (septiku) pro obchodní dům vedle fary, nalezení staré kamenné studny o průměru 180 cm před obchodním domem vedle fary, chybějící kanalizace pro odvod dešťových vod z hlavní komunikace a jako perla znovuzrození staré zděné kanalizace vedoucí z náměstí směrem k Penkovu dvoru.

V centru města se zásadně změní počet parkovacích míst. Bude někde vybudováno parkoviště?

Pokud centrální část náměstí budeme chápat jako celek, a ne jenom to co se stavebně v současnosti provádí, parkovacích míst bude dostatek. Ve-

dení města plánuje vybudovat parkoviště ve dvoře spotřebního družstva Jednota a dále plánuje vybudování parkoviště nad kostelem.

S předchozí otázkou souvisí systém parkování. Bude parkování před obchody Jednota a Duha placené? Bude někde vybudováno parkoviště pro dlouhodobější stání?

Parkování před Jednotou a Duhou nebude placené, ale bude časově omezené – např. na 60 minut. Dlouhodobé stání (parkování) se bude realizovat nad městským úřadem a vedle pomníku padlých. Další možnost pak vznikne ve dvoře Jednoty a nad kostelem.

Budou na náměstí zachovány všechny přechody?

Na náměstí zůstanou pouze dva přechody, a to první ze směru od Uherského Hradiště před starou ZŠ. Druhý přechod uprostřed náměstí bude přesunut dále směrem na horní konec. Poslední, třetí přechod u Obecní restaurace bude zrušen a nahrazen pouze místem pro přecházení.

Začátkem září byly přerušeny stavební práce. Proč k tomu došlo?

Důvodem přerušení stavebních prací byly nutné důvody v projektové dokumentaci, která byla navržena na základě JDMZK (Jednotná digitální mapa Zlínského kraje). Praxe ukázala, že ve skutečnosti jsou mezi touto mapou a skutečným stavem rozdíly až 30 cm. Tyto rozdíly (především výškové) nedovolily firmě Tufír pokračovat dále na stavbě. Bylo nutné provést nové zaměření, po kterém se opravila projektová dokumentace a stavební firma mohla pokračovat. Firma Tufír by mohla na stavebních pracích pokračovat i při těchto problémech, ale bylo by nutné kompletní vybagrování oblasti na druhé straně od Jednoty až po obecní restauraci. K tomuto kroku vedení města prozatím nechce přistoupit, dokud se zhruba ne-

provedou stavební práce před ZŠ a před farou. Stavební práce byly tedy přerušeny z důvodu úprav v projektové dokumentaci. Firma Tufír jiný důvod neměla, než který jsem uvedl, a žádný jiný není příčinou pozastavení stavebních prací!

Kdy má být rekonstrukce hotova?

Rekonstrukce má být dle smlouvy hotova do 4. 12. 2015. V každém případě musí být rekonstrukce zkolaudována a administrativně vyřízena do konce roku 2015, jinak bychom mohli přijít o dotaci.

Další investiční akcí je rekonstrukce a přestavba kina. Jak nyní vypadá současná situace, jsem se zeptala místostarosty Ing. Jana Šimčíka.

Pro občany neznalé věci uvádím, že přístavbou a nástavbou budovy kina vzniknou učebny pro základní uměleckou školu (ZUŠ), jež by se přestěhovala z prostor tzv. staré školy. Základní umělecká škola bude také k výuce a koncertům využívat i sál kina. V případě zájmu samozřejmě zůstane v provozu i kino.

V současné době je zpracována kompletní projektová dokumentace, hlucký stavební úřad vydal stavební povolení a nyní probíhá zákonná lhůta k jeho nabytí právní moci. Pokud se nikdo proti vydání stavebního povolení neodvolá (síťáři, sousedi apod.), právní moc nastane koncem měsíce září. Zároveň je v běhu veřejná zakázka na dodavatele stavebních prací. Komise pro výběr zhotovitele hodnotila 13 nabídek a doporučila radě města jako vítěze schválit firmu, kterou do rozhodnutí rady nemohu jmenovat, jejíž nabídková cena představuje cca 12,5 mil.

Kč bez DPH 21 %. Rada bude o doporučení komise jednat 30. 9. 2015, poté vydá rozhodnutí o přidělení zakázky, načež začíná běžet patnáctidenní lhůta na případné odvolání uchazečů, kteří nebyli vybráni jako dodavatelé, takže předpokládaný termín podepsání smlouvy s dodavatelem je třetí dekáda října. Na výše uvedenou akci město obdrželo cca 1 mil. Kč dotaci ze Státního fondu životního prostředí na výměnu oken, zateplení stropu a fasády. Tuto dotaci bohužel nevyužijeme, neboť termín realizace, který nám stanovil fond, nezvládneme. Ale nic není ztraceno, na zateplení fond vyhlašuje další výzvy, nejbližší v říjnu 2015. O tom, zda stavba započne ještě letos, vedení města rozhodne v nejbližších dnech podle vývoje situace se stavebním povolením.

Třetí plánovanou akcí je avizovaná rekonstrukce chodníků, rozdělená do dvou etap. Jak se vyvíjí tato akce?

Jedná se o kompletní rekonstrukci chodníků po obou stranách ulice Hlavní na dolním konci od příjezdu od Uherského Hradiště po náměstí. Na tuto akci je vydáno stavební povolení, které již nabylo právní moci, rada města vybírala z pěti nabídek a schválila dodavatele Vodohospodářské stavby Javorník-CZ s.r.o., Veselí nad Moravou, s nímž je podepsána smlouva o dílo. Náklady dle vítězné nabídky činí 11.071.080 Kč vč. DPH. I na výše uvedenou rekonstrukci jsme požádali Státní fond dopravní infrastruktury o dotaci ve výši 8.511.750 Kč. O jejím schválení či zamítnutí zatím není rozhodnuto. Pokud schválena bude, dodavatel je připraven ihned započít práce, pokud dotaci fond neschválí, vedení města rozhodne, zda stavbu zrealizujeme vlastními financemi, nebo zkusíme požádat znovu o dotaci v další výzvě, která bude vyhlášena počátkem roku 2016.

Děkuji za rozhovor Iveta Mátlová

Foto: Štěpán Mitáček

Legendy hlucké muziky

Byli kamarádi a měli rádi hudbu, proto založili své kapely. Tento fenomén se v Hluku drží po desetiletí a nejedná se pouze o dechovku a folklor. V průběhu let v Hluku vzniklo, a také zaniklo mnoho country kapel, rockových a bigbeatových uskupení. Každý z muzikantů si určitě někdy pohrával s myšlenkou, jaké by to bylo, kdyby si mohl zahrát se svou kapelou.

Minulý rok se právě taková myšlenka zrodila v hlavách dvou kamarádů ze skupiny LORD – Michala Fanty a Petra Bachana, který trvale žije v Americe. Loni se sešli v „dolní“ a řekli si, že by nebylo zlé si zase po 30 letech zahrát. Toto setkání dalo vzniknout jedinečné hudební akci Legendy hlucké muziky, která se uskutečnila 3. července letošního roku.

V páteční večer si před hluckým publikem zahrály kapely, které hrávaly dříve a nyní se již z různých důvodů nemohou scházet: Synchron, Merlin, Gaston Rock a skupina LORD. Díky jejich chuti nejen si zahrát, ale také zavzpomínat, vám necháme nahlédnout do historie každé z kapel.

Synchron

Skupina Synchron je Hlučanům dobře známá, ale už málokdo ví, že své první zkušenosti sbírala v kolektivní hře v mladé dechovce, která tehdy vznikla v Hluku pod vedením pana Jana Krsičky, což bylo někdy kolem roku 1964.

Na začátky kapely zavzpomínal František Říha: Hráli jsme repertoár klasické dechovky, což nám mnohým přišlo málo, tak jsme začali přemýšlet nad muzikou modernější. Tak vzniklo první seskupení MINNEP (začáteční písmena profesí), hrající pop music, asi v roce 1966. S nástupem na vojnu se všechno změnilo, po vojně chuť do taneční muziky stále byla. Dechovka se již znovu v té podobě nevzkřísila, vznikla však skupina Lán (1969–70), z muzikantů bydlících

na Láně (Jan Plaček, Zdeněk a Miroslav Křivákovi, jejich sestra Marie, Ladá a Mira Lekešovi, Stanislav Vlk). Vývojem se přerodila do kapely Synchron. První platnou koncesi k produkci získala v roce 1971 na tzv. přehrávkách amatérských kapel, čímž získala možnost veřejně vystupovat. Zajímavé období (asi od roku 1990) muzika prožívala v podobě rozšířeného obsazení na 11 muzikantů, čímž vznikla varianta Synchronu – Húlava, malá dechovka. Část repertoáru tvořila taneční muzika v malém (bigbeat) i větším (bigband) obsazení, ale také dechovka, kdy muzikanti využili znalosti hry na několik hudebních nástrojů, což náramně obdivovali posluchači zejména v Rakousku, kam muzika poměrně často jezdila. V tomto obsazení (František Říha – klarinet, saxofon, Jiří Mitáček – klarinet, saxofon, Stanislav Vlk – kytara, saxofon, zpěv, Antonín Daněk – trubka, Jiří Dohnal – trubka, Antonín Turčín – pozoun, baskřídlovka, Jan Jurásek – pozoun, baskřídlovka, Rostislav Mitáček – kytara, akordeon, Zdeněk Křivák – baskytara, tuba, Vít Habarta – bicí) se ukázala i na Slováckém festivalu dechových hudeb, zaujala zejména se swingovou úpravou Hlucké polky s obdivem autora Slávka Smišovského a dalších předních muzikantů.

Dnešní Synchron hraje v obsazení Jiří Dohnal – trubka, melafon, Jiří Mitáček – klarinet, saxofon, Stanislav Vlk – saxofon, zpěv, František Říha – klávesy. Právě toto jádro muzikantů působilo ve všech podobách Synchronu od roku 1971, což je ojedinělé, až raritní. Léta je skvěle doplňuje zpěvačka Miroslava Novotná. Tak se posluchačům představují třeba 11 let společně s Moravankou na populárním Sportovním plese v Hluku, Rodičovském plese, na kulturních akcích v Rakousku, Holandsku, Francii. Zvládli roli předskokana pořadu Marie Rottrové a Petry Černocké. Účinkovali v pořadu ČT „Neděle v klubu“, snažili se pobavit svatebčany několika generací, zahráli k náladě i do skoku návštěvníkům plesů, mysliveckých nocí, hodových zábav.

Gaston Rock

Na přelomu roku 1985–1986 došlo k zániku původní kapely GASTON a její činnost byla ukončena. V roce 2008 oslovili bývalí členové country skupiny Promile Kamil Bachánek a Radim Směšný bývalé členy kapely Gaston Jaroslava Skýpalu, Vítu a Pavla Habartovy, aby společně s nimi spolupracovali na původních skladbách této kapely. Jaroslav Skýpala tuto výzvu přijal a do kapely s sebou přivedl i svou dceru Veroniku jako mladou, nadějnou zpěvačku.

Současné složení kapely: Mirek Tureček – zpěv, Veronika Skýpalová – zpěv, Kamil Bachánek – baskytara, Radim Směšný – sólová kytara, Jaroslav Skýpala – doprovodná kytara. Bratry Habartovy vystřídal za bicími Petr Baček.

V současné době kapela aktivně nevystupuje vzhledem k zdravotním problémům současného bubeníka.

Kamil Bachánek

Gaston Rock

Merlin

Pod tímto názvem Merlin hraje od roku 2004. Zakládajícími členy byli Víťa Habarta, Martin Lekeš, Pavel Mitáček, Laďa Lekeš a Marie Mitáčková. V roce 2006 ve studiu ve Zlíně nahráli CD s názvem JE NĚCO VÍC. Při natáčení CD vystřídal na postu bubeníka Víťa Habarta jeho bratr Pavel.

V roce 2012 došlo k obměně členů kapely, kdy kytaristu Martina Lekeše nahradil Mirek Martinek – rodilý Hlučan žijící v Kunovicích a Víťa Habarta Jan Migota z Velké nad Veličkou – do té doby bubnující v country WESTERN.

Pavel Mitáček

Merlin

Merlin

Lord

Začátky rockové skupiny přiblížil Michal Fanta:

Rocková skupina LORD vznikla v roce 1984. Založili ji čtyři kamarádi a spolužáci z hlucké základní školy. Začátky byly skromné. Dvě akustické kytary sovětské výroby, místo bicích souprava plastových kýblů, místo činelů pilové kotouče. Zkušebnou nám byla ponurá sklepní místnost. Až později místní, v té době dům pionýrů a mládeže, poskytl místo ke zkoušení a navíc pořídil elektrické harmonium (Delicia mini s kvalitním aparátem z NDR značky Vermona).

Kapela Lord byla ovlivněna novou českou rockovou hudbou, které jsme přizpůsobili celý svůj repertoár sestavený výhradně z vlastní tvorby. Skládal jej Víťa Svadbík a Petr Bačan. Dotvoření už bylo vždycky kolektivní dílo.

Jelikož v té době nemohla veřejně vystupovat skupina, která neměla přehrávky, vystupovali jsme na akcích domu mládeže, pod který jsme patřili a kde jsme zkoušeli. Potom jsme asi 2x hráli několik písniček jako hosté na zábavě skupiny GASTON (to není Gaston Rock – oni převzali po nich pouze název). S Marií Plačkovou jsme hráli divadlo Výteč-

Lord

níci, kde jsme představení zabezpečili po hudební stránce, i jsme tam hráli. Měli jsme ještě několik vystoupení na soukromých akcích. Takový trochu underground.

Hráli jsme od roku 1984 do 1987 a zajímavé je, že po celou dobu se sestava kapely nezměnila: Petr Bachan – kytara, zpěv, Vít Svadbík – baskytara, zpěv, Martin Plaček – klávesy, Michal Fanta – bicí.

Název vznikl, když jsme hráli na sportovní hale v Hluku na maškarním dětském plese pořádaném domem mládeže a konferenciérka se ptala, už když jsme stáli na podiu, jak se jmenujeme. No a my jsme název ještě neměli a Martin Plaček, jehož vzor byl Jon Lord z Deep Purple, řekl LORD a už to bylo.

Byli jsme ovlivněni novou rockovou vlnou, proto je naše hudba ovlivněna Slávkem Jandou a ABRAXAS, skupinou TANGO s Mírou Imrichem a skupinou JASNÁ PÁKA.

Legendou hlucké muziky je také skupina MINNEP, která sice v páteční večer nehrála, ale určitě stojí za zmínku.

Minnep

Několik odchovanců Jana Kršičky založilo taneční orchestr Minnep. Existovala spousta dohadů, co tento název vlastně znamená. Vysvětlení je následující:

- M - mechanik elektronických zařízení (Pavel Šimčík)
- I - instalatér (Jara Hájek)
- N - nástrojař (Franta Říha)
- N - nástrojař (Staňa Vavřínek)
- E - elektrikář (Pavel Jelének)
- P - průmyslovačka (Marie Borýsková, později Vavřínková)

Název byl určen podle profesí zakládajících členů. Za dobu existence skupiny se ovšem muzikanti měnili a střídali. Zkoušelo se v kanceláři sdruženého závodního klubu na tvrzi pod dohledem Hradišťáka Staňka. Uměleckým poradcem byl také někdejší hlucký jazzman Jaroslav Šopík. Na každou zkoušku bylo nutno přestěhovat klavír ze sálu do kanceláře. Mladí to ovšem brali jako oběť na oltář umění. Ze začátku fungovala muzika bez zpěvu, později byla angažována zpěvačka Majka Šimíčková z Kunovic a také Hlučan Joža Bachan. Notový materiál byl získán tak, že Marie Mitáčková (později Dvorská) přinesla noty od kapely, ve které právě zpívala, a kluci si rozdělili její opsání. Většinou se hrávalo na Babí hoře, vstupné se vybíralo do klobouku. Zesilovač se půjčoval od faráře za slib, že hoši ozvučí kostel. K hitům orchestru patřily skladby Zanzibar, Španělská blecha a další. Zpočátku chudičky

Petr Bachan - člen skupiny Lord

repertoár donutil kapelu hrát některé oblíbené skladby na produkcích třeba i čtyřikrát po sobě (např. O blady – o blada).

S odchodem členů orchestru na vojnu éra Minnep skončila.

Text je z oficiální hlucké kroniky - rok 1967

Pavel Šimčík, jeden ze členů skupiny Minnep se Stanislavem Vlčkem ze skupiny Synchron

Svatovavřinecké hody ve fotografii

Varmužova cimbálová muzika, košť vína a výstava pozitivních obrazů Miroslavy Svojskové, takový byl letošní program na památkových domcích.

Miroslava Svojsková, roz. Zlatníková vystavovala svá díla v Hluku poprvé. Autorka se ve svých dílech nechává inspirovat přírodou.

Hlučtí senioři v čele se šikovnou aranžérkou Marií Hájkovou proměnili malý sál hlucké tvrze ve výstavní síň. Na několika panelech si prostřednictvím fotografií připomněli desáté výročí založení tolik oblíbených

seniorských besed. Kromě fotografií si zájemci mohli prohlédnout kostýmy z divadelních představení a prolistovat kronikou, kterou senioři pečlivě vedou.

Sobotní odpoledne patřilo dětským folklorním souborům, které se představily v parku u tvrze. Vedle nejstaršího Hlubočku vystoupil také Žarůžek a nejmenší Košuláček.

V sobotu večer vystoupil folklorní soubor Okluky se svým celovečerním programem. Cimbálová muzika Babica a Muzikanti z jižních Čech se postarali o hudební doprovod na následné taneční zábavě.

Svatovavřínecké hody vyvrcholily v kostele sv. Vavřince při nedělní mši svaté, kterou celebroidal páter Jan Maria Vianney Jan Dohnal. Chránový sbor a orchestr pod vedením Davida Štefaníka uvedl slavnostní mši MISSA SOLEMNIS IN C op. 265 českého skladatele Roberta Führrera.

Na 44. ročníku Festivalu dechových hudeb se představilo 6 kapel zvukných jmen – Svárovanka, Kameníkovi muzikanti, Šarovec, Záhorienka, Muzikanti z jižních Čech a Šohajka.

IMat

Foto: Štěpán Mitáček

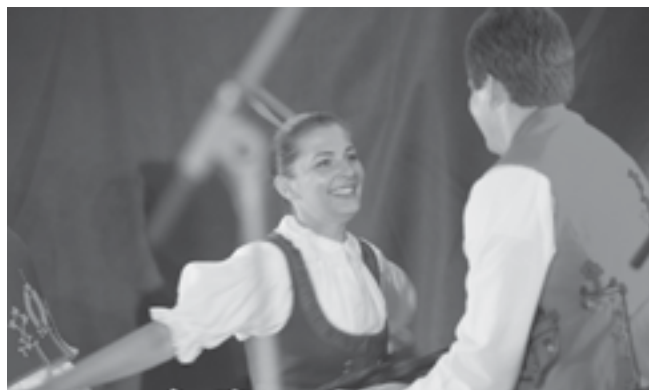

Kudy teče voda

Folklorní soubor Okluky se rozhodl pojmenovat po místním potoce. Voda se také stala pojítkem jeho prvního celovečerního programu, jenž nesl název Kudy teče voda, se kterým se představil v sobotu na Svatovavřínecké hody. Zaplněné hlediště parku u tvrze netrpělivě vyčkávalo, co si pro ně tanečníci spolu s vedoucím Martinem Možnárem přichystali. Již dlouho před hody se hluckými kuloáry nesly informace, že se soubor pečlivě připravuje. O tom, že to byly informace pravdivé, jsme se všichni přesvědčili v průběhu večera několikrát.

Ihned v úvodu, ještě před samotným vystoupením, dostali návštěvníci papírové kšilty, které bránily ostrým paprskům zapadajícího slunce a umožnily pohodlně zhlédnout vystoupení. Poté diváci, vybaveni vtipnou a velmi účinnou pomůckou, zaujatě naslouchali moderátorskému slovu Davida Vaculíka – herce Slováckého divadla a sledovali taneční vystoupení „po proudu vody“. Tanečníci folklorního souboru Okluky postupně zatančili tance z Valašska, milostné ze Zálesí a figurální z Dolňácka. Ženská část souboru přidala dívčí tanec, v němž promítla pověst z Hluku o vilách. Následovaly hlucké sedlcké a závěr patřil tancům ze Strání a Starého Hrozenkova. Dynamika večera byla stupňována nejen výkony tanečníků, kteří se na pódiu téměř vznášeli, ale také náročnými převleky. Účinkující tance předváděli v krojích dané národopisné oblasti. K atmosféře večera přispěla rovněž cimbálová muzika Babica a Ženičky spolu

s folklorním sborem Klebetnice, kteří FS Okluky doprovázeli a byli jejich hosty.

Úspěšnému vystoupení předcházely měsíce velmi náročných příprav. Počáteční taneční zkoušky měli tanečníci zprvu jednou týdně, postupně přidávali dny, až před samotným vystoupením zkoušeli čtyři dny v týdnu. Po trénincích sedali do aut, aby objeli kamarády ze spřátelených souborů, kteří jim půjčili své kroje.

Oklukům lze pogratulovat k velmi zdařilému večeru a přát jim stále tolik elánu do dalšího tvoření a tančení.

Iveta Mátlová

Foto: Štěpán Mitáček

Poděkování

Jménem FS Okluky bych rád poděkoval následujícím:

Městu Hluk za projevenou důvěru a možnost prezentace na hluckých hodech a za pomoc při přípravě vystoupení.

Firmě Aloko a panu Miroslavu Šuránkovi za rozšíření podia a možnost realizace soustředění v rekreačním středisku Žitková.

Panu Petru Němečkovi za možnost realizace soustředění na Babí hoře.

Firmě Kreativka za návrh a vytvoření programů a plakátů.

Štěpánovi Mitáčkovi za spoustu hodin příprav mnoha technických věcí.

Honzovi Mitáčkovi za ozvučení.

Ing. Josefu Kotačkovi za pořízení videozáznamu z našeho velkého večera.

DDM Hluk a panu Josefu Vaškovým za poskytnutí záze-
mí pro tréninky a bezmeznou trpělivost.

Paní Ryškové za ušití krásných dívčích krojů.

Folklorním souborům Javorina ze Strání, Dolina ze Starého Města, Bača z Valašského Meziříčí a Portáš z Jasenné za zapůjčení krojů a FS Cifra za zapůjčení baletizolu.

CM Babica, CM Ženičky a PS Klebetnice za to, že do toho s námi šli.

Martin Možnár, vedoucí souboru

„Čas růží“ a „Hodová výstava“

Poslední hlucké seniorské besedování bylo dne 16. června 2015 a neslo se v duchu pohody a překvapení. Ano, je tomu tak. Čas rychle utíká a nás posunuje dále stále rychleji, ale přesto zpomaluje naše kroky a připisuje nám roky.

O bohatý program na této besedě se postaraly děti z místní základní školy, které vždy s radostí přichází mezi nás. Dětská „Cimbálová muzika ZUŠ Hluk“ pracuje s dětmi od roku 2013. Má 14 členů a jejich píle a snaha má již za sebou řadu úspěchů, ocenění a mnohá vítězství. Uměleckou vedoucí je paní Kateřina Říhová, která má velkou zásluhu a trpělivost při výuce mladých hudebníků.

Zatančit nám přišly děti, které pokračují již v padesátileté tradici folklorního kroužku Žarůzek. Dětský taneční soubor pod vedením Jany Mahdalové je taky velmi úspěšný a získal za svoji činnost mnohá ocenění. Obě skupiny dětí nám dělají velkou radost tím, že pokračují v tradicích našich předků a reprezentují naše město.

Kdo další na naší besedě ještě velmi překvapil? Byly to „Kunovské tetičky“, se kterými udržujeme velmi pěkné „sousedské“ vztahy. Naším přáním je, aby nám tyto vztahy dlouho vydržely a nesly se v duchu přátelství a vzájemné spolupráce. Tentokrát ale „Tetičky“ nepřijely v kroji, jak by se dalo očekávat, ale byly za dámy. Na hlavách měly klobouky ozdobené růžemi, které se hodily do atmosféry našeho dne. Svým zpíváním se postaraly o pěknou a srdečnou zábavu.

Po programu všech zmíněných nám k tanci a poslechu vyhrávala dechová hudba pod vedením místostarosty, pana Ing. Jana Šimčíka. Nálada v sále byla výborná, čas neúprosně utíkal a přišla doba loučení.

Všem, o kterých jsem se zmínila, patří velké srdečné poděkování a přání dobrého zdraví.

Dne 16. června 2015 to byla již 85. SENIORSKÁ BESEDA. Uplynulá doba zanechala za námi jistě hodně pěkných vzpomínek, ale byla i obdobím starostí s přípravou těchto besed.

Každá beseda se připravuje vždy dle ročních událostí, a tak máme za sebou již polovinu roku 2015. Naše kronika je nejlepším svědkem uplynulého dne. O její vedení a zaznamenávání všech skutečností se dosud staral pan Antonín Svadbík, který se svojí prací po mnoha letech končí a předává započaté dílo. Za pečlivost, se kterou kroniku vedl, mu patří naše velké poděkování.

Poslední naší akcí, mimo běžný program, byla příprava na „Hodovou výstavu“. O tuto výstavu nás požádal Měst-

ský úřad Hluk a uskutečnila se v malém sále na tvrzi. Na připravených panelech bylo možné zhlédnout, co jsme za pomalu desetiletí dokázali vykonat. Byla to výstava našich ručních prací, výstava kostýmů k divadelnímu představení „Babička“ a fotografie k různým akcím a vzpomínkám.

Výstavu obohatila i naše „Kronika“. K nahlédnutí byly také dokumenty ke každé dříve organizované besedě. Byla umožněna i prohlídka knihy návštěv, v níž se přítomní vyjadřovali k naší práci. Mezi vzácné návštěvníky patřili zastupitelé našeho města i zástupci družebního města Planá. Úsměvné hodnocení k podpisu přidal i jejich starosta slovy: „To jste se za ta léta nadělali kravin.“ Ano, hodnocení je úsměvné, potěšující, ale i pravdivé.

Protože ale čas plyne rychle jako voda, tak níže uvádím program seniorského besedování na II. pololetí 2015:

6. 10. 2015 od 18 hodin beseda věnovaná seniorům

3. 11. 2015 od 18 hodin Seniorská beseda

1. 12. 2015 od 18 hodin Mikulášská beseda s nadílkou, zpíváním koled a výstavou betlémů

31. 12. 2015 od 19 hodin Silvestr pohody, hudby a tance.

V měsíci říjnu se na všechny těšíme, až se znovu sejdeme a u společných zážitků z dovolené se pobavíme a zasmějeme.

Na závěr bych chtěla poděkovat jménem všech seniorů Městskému úřadu Hluk za velkou podporu naší činnosti. Poděkování patří všem našim hostům i celému výboru za nevšední snahu a ochotu, jejímž cílem bylo, abychom se při každém setkání cítili všichni dobře, vraceli se do svých domovů spokojení a možná i lehčí o nějakou starost a trápení, na které se mezi přáteli snáze nebo alespoň na chvíli zapomíná.

Za seniory Emilie Morozová

Zahradkáři slaví kulatiny

V letošním roce slaví svaz hluckých zahrádkářů své půlkulaté výročí. Je tomu právě padesát let, kdy byl spolek zahrádkářů zaregistrován pod názvem Místní organizace ovocnářského a zahrádkářského svazu v Hluku.

Historie spolku je však bohatší, jeho základy vycházejí z Ovocnářského spolku (založen v roce 1929) a z Vinařské besídky, pobočky Zemského vinařského spolku, založené v roce 1933. V těchto dobách spolek obnovoval a zakládal ovocné sady. Hlucký zahradník Šimon Vaškovíc zde učil zájemce štěpovat nové odrůdy na ovocné stromy. Rovněž objednával odrůdy ze šlechtitelské stanice ke zkvalitnění ovoce v hluckých zahradách a sadech ve Starých horách, Babích horách, Prašnicích a dalších. Byla obnovena vinařská tradice, pěstitelé vysadili nové vinice novými odrůdami hroznů. Po roce 1948 došlo k regulaci spolkové činnosti a drobná zemědělská činnost byla sdružena do Československého svazu zahrádkářů, jehož činnost postupně slábla. V roce 1964 zakládá třináct mužů a tři ženy Místní organizaci ovocnářského a zahrádkářského svazu v Hluku. 20. 12. 1964 bylo zvoleno představenstvo organizace, jejímž předsedou se stal František Straka, místopředsedy František Libosvár a Jan Janča, jednatelem Šimon Vaškovíc, pokladníkem František Turčíněk a hospodářem Matěj Štefaník. V tento den byly také odeslány přihlášky k provedení registrace na okrese, kraji a Zahrádkářském svazu v Praze, aby od nového roku 1965 vešla tato organizace v život. Ze zápisu zahrádkářské kroniky se dovídáme, že 3. listopadu 1965 byly objednány ovocné stromky, 300 q rašeliny a cererit za 185 Kč/q, dále sadbové brambory a cibule sazečka 100 kg. Na zakoupení sadbového materiálu a hnojiv si půjčovali peníze od členů. Vykoupeno bylo 54 q česneku a jablka padavky. Tyto služby prováděli zahrádkáři pro všechny

František Straka, první předseda zahrádkářů

občany Hluku. Ve snaze podpořit vzniklou organizaci navrhlo Zemědělské oddělení národního výboru založit zahrádkářské osady v trati Dolní drahý nad bývalým Svedrupem (dnešní Niob). Pozemek měl přes 2 ha a byl majetkem tehdejšího MěNV. Pozemek zahrádkáři vyčistili, upravili a oplotili. Vzniklo zde 34 zahrádek a začali s výsadbou stromů a zeleniny. K obdělání půdy si zahrádkáři postupně zakoupili starší traktor, pluh a menší vlečku. Lisování jablek se provádělo u přítele Huspeniny (u kříža).

Zahrádkáři se nestarali pouze o své zahrady a vinohrady, ale zapojovali se také do společenského a kulturního dění v Hluku. Pořádali košty vína, společenské plesy ve spolupráci se Svedrupem (kožedělné družstvo), bál na tři dupy, pochovávaní basy; účastnili se brigád v akci Z – stavby obecního úřadu, školky, sportovní haly, obchodu vedle fary, smuteční síně apod. Pro své sdružování si na Drahách vybudovali svou spolkovou budovu. Pořádali zde přednášky a ukázky roubování, chemické ošetřování ovoce a zeleniny, také dny otevřených dveří s harmonikou a opékáním

Šimon Vaškovíc, vůdčí osobnost zahrádkářů

Zahrádkáři rozebírají hasičskou zbrojnicu

Kolona Drahý

klobás, což přispívalo k přátelství mezi občany. Na vlastní náklady a z cihel z bouračky vybudovali společenskou místnost a studnu.

V době největšího rozkvětu měl spolek 212 členů a 3 kolony na Drahách, Babích horách a Paligr. Zahrádkáři provedli opravu pálenice, která byla v havarijním stavu, od obecního úřadu pak dostali povolení k pálení. Za účelem zbudování nové pálenice, moštárny a sušárny rozebrali brigádníci i hájenku u cihelny, hasičskou zbrojnici ve Psinci a Hájkův dům „u járku“ na horním konci – cihly oškrabali a odvezli na dvůr pálenice a čekali na povolení moštárnu postavit. Nebyl jim však přidělen pozemek na stavbu objektů. V Hluku tak zůstává pouze pálenice, moštárna a sušárna ovoce čeká na své postavení. V průběhu let byla zrušena zahrádkářská kolona Babí hora. Také poslední kolona Drahý je nyní rušena městským úřadem, který před zahrádkami upřednostnil výstavbu rodinných domů. Současní členové, kterých je nyní 91, hledají nové místo pro své zahrádky.

První výstava ovoce a zeleniny se konala první dva říjnové dny roku 1966 ve velkém sále na tvrzi. Od té doby se výstavy konávaly nepravidelně, až postupně zanikly. Jejich pořádání bylo obnoveno v roce 2008, v posledních letech jsou výstavy pořádány ve spolupráci s místními včelaři.

Zveme všechny zájemce na naši výstavu, letos obohacenou o fotografie z historie našeho spolku.

V letošním roce se výstava ovoce, zeleniny a květin uskuteční ve dnech 20. – 21. 9. 2015 od 13.00 hodin ve velkém sále na hlucké tvrzi. V neděli na výstavě vystoupí děti z mateřské školy. Jako každoročně, také letos bu-

Zahrádkáři na brigádě**Výstava zahrádkářů 1982**

dou po ukončení výstavy všechny exponáty věnovány do jídelny mateřské školy a domu pro seniory.

Sběr vzorků bude na tvrzi v sobotu 19. září 2015 v době od 17.00 do 19.00 hodin.

Výbor zahrádkářů

Stavba kolony

Jan Dohnal – Jan Maria Vianney – 60 let

Pro mnohé jistě jméno neznámé, pro lidi věřící pak člověk s inteligentním a morálním kreditem. V Autopalu, kde jsem pracoval, jsem velmi často potkával usměvavého, skromného chlapce, který pracoval v nástrojárně, aniž jsem tušil, co ve svých myšlenkách skrývá. Ani jeho nejbližší spolupracovníci netušili, jaký cíl svého života si vybral tento skromný člověk a jejich pracovní partner.

Jan Dohnal se narodil rodičům Janovi (1927) a Marii Dohnalové, rozené Uhlířové (1934) z Hluku, o půlnoci dne 13. října 1955. I když se říká, že třináctka není šťastné číslo, pro Jana Dohnala mladšího je toto číslo v jeho životě šťastné, protože se mu splnil jeho životní cíl, který si sám vytyčil. Jaký byl Jenda v mládí, o tom se rozpovídal jeho otec Jan:

„Jan byl naše druhé dítě. Už před tím jsme měli doma holčičku Marii narozenou v roce 1954, takže narození syna celá rodina přivítala. V roce 1958 k nám do rodiny přibyla ještě další holčička, Anička. Jenda byl zdravé dítě, pouze v jednom období trpěl na průdušky. Své mládí prožíval „na Činčavě“ spolu s ostatními klukama v okolí. Ve škole pak byl průměrným žákem. Když ukončil základní devítiletou školu, šel se učit do hluckého Autopalu, tehdy monopolního výrobce chladičů, nástrojářem. Po skončení učebního oboru měl ambice získat maturitní vysvědčení na Střední průmyslové škole v Uherském Hradišti. Pro vyučené byla totiž tehdy také možnost, že po složení zkoušek ze všech předmětů mohou přejít přímo do druhého ročníku denního studia. Tyto zkoušky skládal Jenda postupně v průběhu třetího ročníku učení. Přestože všechny zkoušky zvládl velmi dobře a vyučil se s vyznamenáním, přijat nebyl. Důvodem nepřijetí byl posudek, že jde o osobu z nábožensky založené rodiny. V tehdejší době se to hodně zdůrazňovalo, že kdo chodí do kostela či do náboženství, nedostane se na žádnou školu a jeho jedinou možností bude dělnická práce. I přes tyto výhrady dostal možnost navštěvovat alespoň večerní průmyslovku.

Jenda byl chlapec, který měl rád folklór, protože to je vžitá tradice v jeho rodině. Jeho strýc Antonín Dohnal byl až do své smrti předsedou spolku Dolňácko, které se tradicemi v Hluku zabývalo. V roce 1972 jezdil Jenda i slavnou hluckou jízdou králů, kde hlídal krále jako páže. A když byly naposledy v Hluku hody s právem, byl Jenda starším stárkem. Ve dvaceti letech odmaturoval a právě maturita bylo to, o čem snil, protože pokud chtěl jít studovat na kněze, tak to byla jedna z podmínek. Hned po maturitě nastoupil vojenskou základní službu do poddůstojnické školy v Bratislavě. Odtud byl pak po půl roce v hodnosti svobodníka převelen na druhou stranu naší republiky, do Chebu. Tady dosloužil vojenskou službu v zařízení „starší počtář“ u dělostřelců.

Tolik vyprávění pana Jana Dohnala staršího o mládí jeho syna Jendy. A tady jsou Jendovy vzpomínky na mládí a studia jak na průmyslovce, tak i na studia kněžství:

„Musím se vrátit do svých patnácti let, do doby, kdy jsem byl v učení. Systém byl takový, že jeden týden jsem měl praxi v Autopalu a druhý týden jsem navštěvoval školu

v Uherském Hradišti. Vždy jsem se snažil, abych se cestou do školy zastavil na chvíli v kostele. Stejně to bylo i pak, když jsem pokračoval ve studiích na průmyslovce. Kromě toho jsem využíval možnosti, kdy jsem po večerním vyučování třikrát týdně mohl zaběhnout na mši svatou, která se konala v bývalém františkánském kostele. Vše ideálně na sebe navazovalo tak, že jsem stíhal i autobus do Hluku. Díky setkávání při mši svaté jsme lidé stejného myšlení a vyznání postupně vytvořili společenství mladých lidí a každý týden jsme se setkávali po bytech někoho z nás.

V průběhu těchto let jsem vnímal své povolání ke kněžství. Zároveň jsem se při nejrůznějších příležitostech neustále setkával s kromě v pastorační působícími tajnými františkány-knězi i s těmi, kteří byli bez státního souhlasu na své řeholní a kněžské povolání, a přesto žili krásným způsobem ve skrytosti. A tak krátce před nástupem na vojnu ve mně dozrálo i františkánské povolání. Velký vliv na mě měl i horlivý kněz, otec Remigius Janča, též františkánský kněz, který působil v Boršicích u Blatnice a za kterým jsem rád a velmi často jezdil. Přitahoval mě svou velkou a hlubokou zbožností, která vyvěrala z těžkých životních zkoušek, když jako mladý kněz, po likvidaci klášterů v roce 1950, musel strávit osm let v těžkém žaláři, z toho jeden rok na samotce, o zimě, hladu a žízní. Na vojně jsem si toto povolání k řeholnímu zasvěcení ve františkánské rodině ještě více upevnil. Proto jsem se již po ukončení vojny domů nevrátil, ale zůstal v Brně. Tady jsem nastoupil jako konstruktér nářadí do MEZ Židenice. To bylo na podzim roku 1979. Bydlel jsem v jednom z rodinných domků na rušné ulici. Nikdo však nesměl vědět, že se jedná zároveň o utajený řeholní dům. Řeholní život byl od padesátých let, od doby, kdy v tehdejším Československu byly nelidsky zrušeny všechny kláštery, z hlediska státní komunistické moci nepřijatelný a trestný. I přes velkou snahu utajení jsem se dostal několikrát i na výslech u Státní bezpečnosti.

Po skrytém a tajném noviciátu jsem v roce 1981 složil

své první řeholní sliby a začal jsem se tajně při zaměstnání zabývat teologickým studiem a připravovat se k přijetí kněžství. Na kněze jsem byl vysvěcen opět v tajnosti, a to za účasti pouze jednoho svědka v roce 1988. Tyto kroky byly pro mě jedinečnou zkušeností života, modlitby a práce. V práci jsem u rýsovacího prkna vytvářel jednoduchá i složitá razidla a přípravky, později jsem kreslil i formy pro tlakové lití. Přitom jsem dále studoval a postupně měl na starosti i ilegální pastoreci a formaci nově přicházejících chlapců a děvčat.

Naproti našemu domu byla malá továrna a odtud měl tamní vrátný povinnost nás sledovat, kdo přichází a odchází, a o tomto podávat zprávy. I to jsme však ve zdraví přežili. V roce 1989 jsme se dočkali svatořečení Anežky České a po událostech všem již dobře známých, kdy padl totalitní systém, jsem krátce na to mohl podat výpověď. Až nyní jsem mohl přiznat, kým vlastně jsem. To vzbudilo obrovský obdiv všech mých spolupracovníků, když zjistili, že mají mezi sebou mnicha, kněze-františkána. Otevřely se pro mě nové možnosti, které byly pro mě dosud neznámé. S vděčností vzpomínám jak na svou první primici, která následovala v našem málem domku bezprostředně po svěcení a které se mohli zúčastnit jen ti nejbližší, tak i na svou veřejnou primici v zaplněném hluckém kostele, kde mně Hlučané připravili opravdu krásný zážitek. A tady přišel další zlom v životě P. Jana Marii Vianney. Je to jeho další pouť v životě, kterému věnoval tolik úsilí.

Následuje pokračování jeho vzpomínek: „Po uvolnění náboženské svobody a legalizaci církevních řádů jsem byl nejdříve pověřen službou novicmistra. To znamená, byl jsem tím, kdo jako první uvádí zájemce o řeholní život do reality duchovního života. Na podzim roku 1992 jsem byl ve funkci novicmistra i se skupinou noviců z Brna přeložen do nově opraveného kláštera v Moravské Třebové. Tady jsem vypomáhal jako kaplan. Od roku 1994 jsem se stal kvardiánem, to je místním představeným, a též moravsko-třebovským farářem s dalšími čtyřmi farnostmi. V roce 1996 jsem byl olomouckým arcibiskupem jmenován svitavským děkanem. Duchovní práce v této sudetské oblasti byla velmi náročná, ale krásná. Dodnes vnímám tuto dobu a mám velké pouto s touto chudou, ale ryzí farností.

Při provinční kapitule v květnu roku 2000 jsem byl bratry zvolen provinciálem naší františkánské provincie v Čechách a na Moravě. Sídlo provinčního ministra je historicky spjato s klášteřem Panny Marie Sněžné v Praze, a proto jsem se musel s Moravskou Třebovou rozloučit a jít dále. Hlavní starosti principály jsou bratři. V této době naše provincie čítala šedesát bratrů, působících na různých místech, především v šesti klášteřích (Praha, Plzeň, Liberec, Moravská Třebová, Brno a Uherské Hradiště). Zatímco v Moravské Třebové jsem neustále objížděl jen okruh našich farností, nyní jsem začal být neustále na cestách, to nejen po naší republice, ale i po celé Evropě. Františkáni jsou totiž všude a já jako provinciál jsem se zúčastňoval nejrůznějších setkání v rámci řádu. Na volební kapitule naší provincie v roce 2006 jsem byl opět zvolen a službu provinciála jsem vykonával až do roku 2009.

Velkým zážitkem pro mě byla účast na dvou generálních

kapitulách v Assisi, při nichž se setkávají provinciálové z celého světa. Vždy jsem si vážil lidí, kteří se zavázali jakýmkoliv způsobem sobě vlastním pomáhat druhým a tím ukazovat na jedinečnost daru života, jak ho přijímáme od samotného Boha. Na svých cestách jsem se takto setkal s mnoha krásnými lidmi a vždy jsem se po těchto setkáních cítil obohacen.

V roce 2009 jsem na provinční kapitule rád a s úctou předal řídicí pravomoc a zodpovědnost za provincii otci Jeronýmovi, který se stal novým provinciálem, a já jsem byl bratřími zvolen jeho zástupcem. Tato volba se opakovala i na poslední provinční kapitule v roce 2014, kdy byl otec Jeroným znovu potvrzen v úřadu provinciála a já v roli jeho vikáře.

Po dlouhou dobu mám na starosti i klášter v Hájků, který byl v roce 1950 vyhlášeným poutním místem. Poté, co byly v roce 1950 zlikvidovány všechny kláštery a řeholní život jako takový, byl hájecký klášter přebudován na internační tábor pro uvězněné kněze a řeholníky, kteří zůstali věrni svému povolání. Otec Pavel Zíbal, náš dřívější hlucký farář, na svou internaci v tomto klášteři často vzpomínal. Po třech letech tento klášter převzala armáda a vytvořila z něj utajovaný a ostře hlídáný objekt. V roce 1992 byl tento bývalý klášter vrácen naší provincii ve stavu velmi zuboženém. Po příchodu do Prahy, před patnácti lety, jsem tento hájecký klášter zahrnul do svých starostí a starost o něj je mi ponechána dodnes.

Velkým okamžikem pro mě a naši provincii byl rok 2012, když 13. října v den mých 57. narozenin, po mnohaletém úsilí, bylo slavnostně blahořečeno čtrnáct našich pražských mučedníků z roku 1611. Tito naši blahoslavení bratři nám ukazují, že se nemusíme bát a že i v těžkých chvílích můžeme mít jistotu v Pánu.

V současné době jsem v našem klášteři v samotném centru Prahy pověřen hlavně službou kvardiána, což znamená, že jsem představeným místní komunity, a spolu s hájeckým klášteřem, který je na západ od Prahy, mám na sever od Prahy na starosti i farnost Kbely. Pastorační okruh těchto míst vydává téměř sto kilometrů. A to přitom neopouštím vůbec Prahu. A tak denně zakouším, jak pestrý je řeholní život v naší vlasti, a jsem vděčný Pánu Ježíši za své kněžské povolání ve františkánské rodině.

Vyprávění skromného člověka, rodáka z Hluku, a také jeho otce Jana Dohnala poslouchal a zapsal Antonín Zlínský

Boží muka v Hluku

Od narození Ježíše Krista prožívá lidstvo již necelých 2015 let. V té dlouhé řadě let procházeli lidé obdobími nejen bez starostí, ale často i s bolestmi. Příkladem volného života může být třeba starý Řím, kdy lid kladl v životě za nejdůležitější „chléb a hry“ (panem et circenses). Na druhé straně, za vlády Pontia Pilata, byl Ježíš Kristus bičován a nakonec ukřižován a křesťané byli tvrdě pronásledováni. Od těch dob si křesťané na památku bičování Ježíše Krista a na jeho bolesti připomínají malou sakrální stavbou nazvanou „Boží muka“. Připomínkou na ukřižování Ježíše Krista je kříž. Boží muka se často nacházejí na návrších, rozcestích či v místech, kde někdo zahynul nebo velmi trpěl.

V současné době mnozí lidé během dalšího vývoje společnosti zapomínají nejen na dobrá stará jídla, ale i na staré zvyky, jakým způsobem připomínat vážné události, jestli křížem nebo Boží mukou. Většina z těchto dosud zachovalých památek byla vystavěna v dávno minulé době, kdy někteří lidé sami přežili velké bolesti při nemoci, nebo když jejich nejbližší příbuzný zemřel v důsledku havárie či při jiné drastické události. V nejbližším okolí Hluku lze najít Boží muku například ve Starém Městě nebo u vinohradu v Blatničce.

Boží muka, která se v současné době v Hluku staví, vychází z bolestných vzpomínek na událost konce II. světové války. Dodnes si vzpomínám na noc z 25. na 26. dubna 1945, kdy Hlukem procházela válečná fronta zdánlivě klidně. Ale protože ustupující německá armáda chtěla znesnadnit postup ruských a rumunských jednotek, rozhodla se zlikvidovat v Hluku dva silniční mosty. V Boršické ulici přes potok Okluky a malý most na horním konci Hlavní ulice přes tzv. „Járek“, přímo před domem č.p. 91, kde bydlela rodina Jana a Anny Hájkových. Bohužel, v tom okamžiku nezmizel jen blízký most, ale i Hájkův dům. Rodině s malou, tehdy desetiletou dcerkou Marií

zmizel celý svět. Navíc její matka měla za necelé 4 měsíce přivést na svět druhou dceru Ludmilu (později Hrdinovou). Otec tehdy dům dostavěl s podporou rodinných nebo přátelských spoluobčanů, ale pak brzy onemocněl a také brzy zemřel. Když později zemřela i jeho manželka, byl celý dům i se zahradou Městským úřadem Hluk vykoupěn, aby na tomto místě s novým parcelním č. 142 mohla být vybudována pěší stezka spojující Hlavní ulici do oblasti Vyšehrad a Zabartoničí. Hrůzu z té poslední válečné noci a ztrátu svého rodného domu pocítovala nejvíce tehdy jediná a později nejstarší Hájkova dcera Marie, která tuto bolestnou historii se svými rodiči celou dobu prožívala. Při těchto vzpomínkách se Marie Lekešová, které nebylo dopřáno mít vlastní děti, rozhodla z lásky a úcty ke svým rodičům postavit muku, která by na dlouhou dobu i v budoucnosti připomínala tento osud nejen potomkům celé Hájkovy rodiny. Je přesvědčena, že tato Boží muka přinese nejen duchovní hodnoty, ale i potěšení všem obyvatelům Města Hluk i náhodným turistům, jdoucím po této stezce.

Posvěcení muky se plánuje na 28. září, kdy je státní svátek sv. Václava. S přihlédnutím na nepřízeň počasí ale není vyloučeno, že tento termín bude změněn.

Ing. Josef Lekeš

Dům manželů Hájkových

Boží muka bude mít 4 keramické reliéfy s následujícími symboly a texty:

1. Symbol srdce:

lásky je z Boha... 1. Jan 4.7

2. Symbol trnové koruny:

jako i my odpouštíme... Mt 6.12

3. Panna Marie:

nic není nemožné u Boha... Lk 1.37

4. Věrozhvěsti Cyril a Metoděj:

na počátku bylo Slovo... J 1.1

Léto DFS Hlubočku

V červnu se členové Hlubočku zúčastnili soustředění v campingu na Babí hoře. Celý víkend se nesl nejen ve znamení poctivého tréninku, ale i her a zábavy. Počasí nám také přálo, a tak jsme mohli využít každou chvíli. Přidali se k nám i noví členové, kteří se za víkend dokázali naučit pásma tak dobře, že další vystoupení už absolvovali společně se souborem. Velké poděkování patří Mirku Šuránkovi a městu Hluk za finanční podporu, díky které se soustředění mohlo konat.

Ještě před prázdninami jsme byli pozváni na Kunovské léto. V novém Areálu Jízdy králů jsme vystoupili po boku souborů z Vlčnova a Kunovic s pásmem „Jízda králů“ za doprovodu CM při ZUŠ. V druhé polovině prázdnin se již tradičně konaly Svatovavřínecké hody. Hluboček vystoupil v sobotu v programu dětských folklorních souborů nejen tanečními vystoupeními, ale dívky se také ujaly uvádění tohoto odpoledního pořadu. Rozloučili jsme se s paní Ivetou Remeňovou, která nás vedla tři roky. Paní Remeňové moc děkujeme

a budeme se těšit, že se na nás i s miminkem přijde podívat.

Po mateřské dovolené se nás v září opět ujme Michaela Hrdinová. Rádi mezi sebe přijmeme nové členy. Hlásit se mohou žáci pátých až devátých tříd.

Dětský folklorní soubor Hluboček při ZŠ Hluk

KROUŽKY VE ŠKOLNÍM ROCE 2015/16

Dům dětí a mládeže Hluk

Kroužek	Určení a zaměření kroužku	zápisné na rok Kč
DOBRODRUŽNÉ A TECHNICKÉ KROUŽKY		
Hlucký „Bil-Gates“	Rozeber a postav si svůj počítač a zjisti, jak funguje. Od 6. tříd ZŠ.	400,-
Lovci pokladů - Geocaching	Hledání „pokladů“ pomocí GPS spojené s turistikou a cykloturistikou. Od 11 let.	400,-
Kutíláček Merkur	Pro děti od 1. tříd, které si chtějí postavit malé i velké modely ze stavebnice MERKUR.	300,-
Pomalé šipy	Kroužek plný her a pohybových aktivit (1.–5. třída).	300,-
Rybáři	Pro kluky i holky se zájmem o rybaření. Od 3. tříd.	200,-
Střelecký	Pro děti od 8 let, ve kterém si natrénují střelbu z laserové pušky.	300,-
TVOŘIVÉ A NAUČNÉ KROUŽKY		
Tvořinek	Netradiční i klasické výtvarné techniky pro děti od 6 do 13 let.	500,-
Deskové hry	Pro kluky i holky od 1. třídy ZŠ. Znamé i nové stolní hry si zahrajeme v kroužku i v okolních vesnicích.	200,-
Šachisti	Pro kluky i holky od 1. třídy ZŠ.	
Mísná vařečka	Pro mísné jazýčky od 3.–6. tříd, zdravá výživa, stolování aj. (děti si navíc platí příspěvek na suroviny 20 Kč/schůzka).	450,-
Patchwork	Pro všechny zájemce o tuto tradiční a oblíbenou techniku.	200,-
Zobcové flétny	Kroužek pro všechny děti od šesti let.	500,-
Puštici	Přírodovědný kroužek pro děti 2.–4. tříd ZŠ.	200,-
Když Alenka stůně	Zdravotní kroužek pro kluky i holky 1.–3. tříd ZŠ.	30,-
Hlucký klub maminek	Pro maminky (i tatínky) s dětmi od 1 roku.	200,-
POHYBOVÉ A TANEČNÍ KROUŽKY		
Mažoretky „Divošky“	Pro děti 2. třídy (vč. ročního členského poplatku NBTA).	600,-
Mažoretky „Mazlinky“	Pouze pro stávající členky (ve věku 13–15 let) (vč. ročního členského poplatku NBTA).	600,-
Mažoretky „Minivčeličky“	Pouze pro stávající členky (ze 3.–4. tříd ZŠ) (vč. ročního členského poplatku NBTA).	600,-
Mažoretky „přípravka“	Pro děvčátka, která mají ráda pohyb (ve věku 4–6 let).	500,-
Mažoretky „Včeličky“	Pouze pro stávající členky (5. až 6. třída) (vč. ročního členského poplatku NBTA).	600,-
Roztleskávačky	Pro všechny od 8–13 let. Tanečně sportovní kroužek cheerleading.	400,-
Pop Dance	Kroužek pro všechny děti od 4 let, které mají rády pohyb a rády si hrají.	300,-
Folklorní soubor Okluky	Pro stávající i nové členy (po domluvě) od 14 let.	300,-
Kuželky	Pro kluky i holky od 12 let, pravidelné tréninky v kuželně.	300,-
Basketbalová přípravka	Pro chlapce předškoláky MŠ – 2. tříd ZŠ.	200,-

KROUŽKY VE ŠKOLNÍM ROCE 2015/16

Dům dětí a mládeže Hluk

<i>OSTATNÍ</i>		
Angličtina dospělí	Dle učebnice „Angličtiny nejen pro samouky“ od 17. lekce.	1.300,-
Patchwork dospělí	Pro zájemce o osvědčenou techniku.	200,-
Loutkářský „EMIL“ dospělí	Pro stávající členy.	
KOSENKA	Dechový orchestr pouze pro stávající členy.	
Zdravotní cvičení	Tradiční zdravotní cvičení pro dospělé.	

Dům dětí a mládeže informuje

Po uplynulých prázdninách, kdy jsme uspořádali dva příměstské tábory, turisticko-poznávací zájezd do Norska, cyklotábor na Baldovci, soustředění našich mažoretek a projeli Dunajskou stezku na kolech, je tu nový školní rok a s ním i zahájení činnosti našich kroužků. Jejich přehled je na našich nástěnkách a internetových stránkách www.ddmhluk.cz. Činnost kroužků bude zahájena v polovině září, přihlášky se zápisným pak přijímáme do konce září.

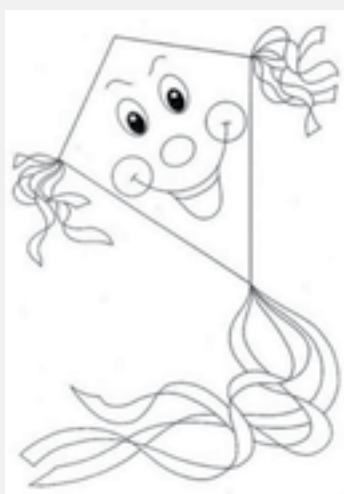
Dále pro letošní školní rok

hledáme vedoucího pro kroužek STŘELECKÝ z laserové pušky
sháníme funkční kufříkový šicí stroj pro kroužek patchworku – darem, nebo levně.

O všech našich akcích vás pravidelně informujeme na nástěnkách, v městském rozhlase, na internetu www.ddmhluk.cz i přímo v Domě dětí a mládeže v Hluku.

Těšíme se na vás při některé z našich aktivit.

Dětského odpoledne s drakiádou na kopci sv. Antonína

Srdečně zveme všechny malé i velké na 5. ročník Dětského odpoledne s drakiádou na kopci sv. Antonína – neděle 11. října od 14:30 hodin.

Pro děti jsou připraveny stanoviště s úkoly, drakiáda, projížďka na koni, malování na obličeje, skákací hrad, prohlídka hasičského auta i táborák.

Veškeré aktivity jsou zdarma, dobrovolné vstupné bude věnováno dětem z Dětského domova v Uherském Ostrohu. Více informací na www.mladez-hluk.cz

Nabídka práce

**Motel Pepčín v Havřicích
přijme na hlavní pracovní poměr
číšníka – servírku
s praxí.**

Plat od 85,- Kč/hod. čistého.

Nástup možný ihned.

Informace na

tel. 602 723 187.

Vzpomínka na hluckou cihelnu

Motto

Je mnoho míst na světě, která změnil čas, a jejich dávnou podobu již nikdy nikdo nespatri. Mezi tato místa nesporně patří také cihelna v Hluku.

Bylo to někdy na konci školního roku 1974–1975, když nám třídní učitelka stroze oznámila, že po prázdninách, jako druháci, půjdeme na exkursi do hlucké cihelny. Jak jsem se těšil!

Přišlo září a s ním neradostná zpráva o zastavení výroby v cihelně. Možná málokdo v té době tušil, že ohně v kruhových pecích pohasly navždy.

Opuštěná továrna s křivým komínem však nadále dominovala severozápadnímu horizontu nad Hlukem a přitahovala jako špendlíky k magnetu nás, kluky, ale i některá odvážná děvčata. Bloudění továrním šerem mělo vždy své kouzlo umocněné tajemným tichem v kruhových pecích, mrtvou vysušenou kočkou v sušárnách cihel nebo objevením průlezu na dno komína. Kdysi nás dokonce k smrti vystrašila kamarádka, která se před námi ukryla ve strojovně za dveřmi v domnění, že jde hlídač. Továrna byla ideálním místem pro plnění těch největších snů a fantazií. Byl to labyrint temnělých hal, pecí, chodeb, chodbiček, vzájemně spojený úzkorozchodnou dráhou, která byla položena od přední dvorany závodu přes výrobní prostory a násypky paliva až do těžební jámy – hliníku. Tam všude se rozprostíralo kolejiště s malými výhybkami, točnami a objízdnyými kolejemi, na kterých stály malé vagonky - výsypné stavební vozíky. V té době jsem patřil už mezi železniční nadšence a tomuto lákadlu, ukrytému nad Hlukem, se dalo jen těžko odolat.

Psal se rok 1979, když jsme se na konci páté třídy s několika kamarády pustili do obnovy kolejiště v těžební jámě, které bylo po několika letech odstávky provozu nesjízdné. I přes častá varování ve školním a obecním rozhlase o přís-

ném zákazu vstupu do objektu, jsme denně, vyzbrojeni lopatami a rýči, metr po metru odkrývali zabahněné kolejiště a „zprovozňovali“ první úseky drážky. Na okrajích těžební jámy jsme měli rozestavěné hlídky, které upozorňovaly na příchod hlídače. Často jsme se zde setkali s jinými partami kluků, mnohdy staršími než jsme byli my sami, kteří sem přišli také vyhledávat dobrodružství. Je pozoruhodné, že jsme se s nimi nikdy neservali, ale rukou společnou jsme se téměř každodenně pouštěli do díla při odkrývání kolejí, zaplavených v důsledku dešťů cihlářskou hlinou. Sama příroda byla v hliníku nádherná. Všude kam oko dohlédlo, se nacházela žlutá hlína, ze které na jaře jako první vykvetly podběly, u malého tyrkysového jezírka plného čolků rašily náletové břízky a osiky, nad hlavou svítilo slunce a z modré oblohy se ozýval zpěv skřivánka.

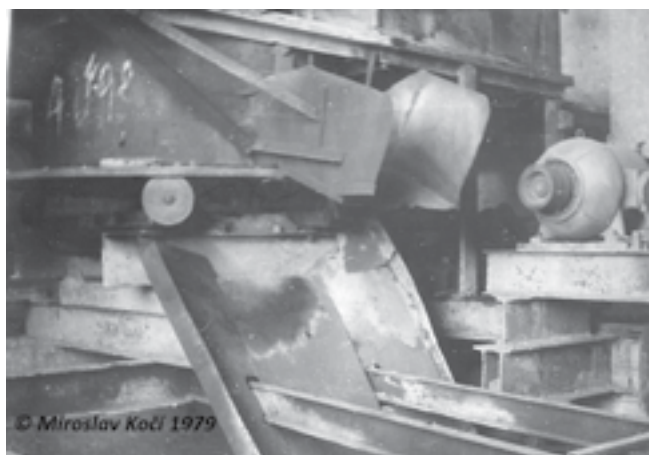
Během jednoho měsíce byly zprovozněny první desítky metrů trati včetně výhybek, takže jsme mohli vyčištěné úseky trati na vozících samospádem projíždět a vzájemně se křížovat po přestavení výhybek. Zábava opravdu nevšední. S odstupem času je důležité přiznat, že nad námi a našimi

činnostmi mával svými mocnými křídly Anděl strážný, protože často nám hrozily úrazy nejen vážné, ale i smrtelné, od banálního propíchnutí chodidla rezavým hřebíkem až po samotné přejetí. V jakém teple a bezpečí se nachází dnešní mládež u svých PC! Navzdory těmto hrozbám jsme se však v tato místa opětovně vraceli za novými dobrodružstvími. Dnes, v době prudkého rozmachu turistického průmyslu, by taková malá průmyslová železnice mohla být snad i dobrou a zajímavou turistickou atrakcí, jakou je dnes například zrušená ratíškovická uhelná dráha. Kolejového materiálu pro rozšíření kolejiště se v opuštěném hliníku nacházelo více než dost.

Naše „podnikání“ však logicky neušlo pozornosti odpovědných činitelů. A tak jednoho deštivého dopoledne při pohledu z okna naší školy neušel mému zraku nákladní automobil Trambus s přívěsem, plně naložený výklopnými vozičky z cihelny, zaparkovaný na náměstí před Jednotou. Okamžitě po vyučování jsem vzal doma svůj amatérský fotoaparát se dvěma clonami a s neblahým tušením jsem se i přes nepřízeň počasí společně s kamarádem Milanem okamžitě vydal do cihelny. Tam jsme našli očekávanou apokalypsu. Vozičky odvezeny, část odbahněného kolejiště vytrhána a rozřezána autogenem a část zabahněná ponechána na svém místě svému osudu. Přestože tehdy počasí fotografování vůbec nepřálo, z rozedraných mraků krátce vysvitlo slunce, díky kterému se mi podařilo zachytit poslední dny úzkorozchodné drážky, zbytek jedině, historicky doložené železnice v Hluku. Byla to výprava, která patřila

mezi ty poslední.

Smutný osud cihelny na sebe nenechal dlouho čekat. Další fotografie, opět bohužel nepříliš kvalitní, jsem už pořizoval jako student střední školy a zachycují demolicí objektu. Počátkem osmdesátých let tak došlo k totální likvidaci továrny zbouráním výrobních hal a nakonec i komínu. Jako němi svědci těchto událostí zůstaly stát pouze dvě původní nízké administrativní budovy, postavené – jak jinak – z červených hluckých cihel.

Dnes když procházím těmito místy, mám vždy hlavu plnou vzpomínek. Vzpomínek na místo, které již nikdy nikdo nespátří, hluboko utopené pod smetištěm a korunované fenoménem doby – „nezbytnou“ solární elektrárnou. Jen hvízdání větru, zpěv skřivánka a modré nebe nad hlavou tu můžete najít dodnes.

MiKo

10. června 2014

Žňové práce – mlácení obilí

Je letní červencový podvečer. Rtuť teploměru je stále nad třicítkou. Beru si svoje kolo a vyjíždím na stezku, směr Lhota. Projíždím vypálenou přírodou, v dáli slyším hukot kombajnů. Přijíždím do blízkosti velkého lánu, kde v prachu za sebou jedou dva kombajny. Prach se táhne až na zmíněnou stezku, kudy projíždím. Ten moment se dostavují vzpomínky na mládí a na zcela jiný průběh žňových prací.

V mých vzpomínkách vidím pole, kde nejsou žádné kombajny. Vidím tatínky a dědečky, kteří rozkročení drží v rukách kosy a mistrně pokládají k zemi zralé klasy. Za nimi jsou odběračky s kosákem a kladou hrstě na obřísla, která jim na zem kladly děti. Velkými hráběmi se sbíraly spadané klasy. Mnohdy byly hrábě větší než ten, kdo s nimi pracoval. Stavěly se mandele a každý člen rodiny se musel podílet na sklizni dle svých schopností. Přes poledne se hospodáři vraceli domů, bylo nutné poklidit ostatní dobytek, a také se všichni vrátili k polednímu jídlu. V tu dobu bylo taky slyšet ze dvorů kutí kos, aby byly připravené na odpolední sečení. K polednímu osvěžení nám musel stačit kýbl s vodou, nebo v bečce dešťová voda.

Po krátkém čase začalo svážení obilí k mlátičkám na „place“ (místo, kde stá-

la mlátička) a bylo jich v Hluku několik. Tím se dostávám k tomu, o čem chci psát, a to hlavně pro mladou generaci. Chtěla bych jim přiblížit něco z období žni v minulé době, která není zase až tak dávná, jelikož žije mezi námi ještě hodně pamětníků. Něco o době, která byla o velkém úsilí zajistit živobytí pro rodinu na příští dny a měsíce.

Nejprve bych se chtěla zmínit o tom, co mi bylo nejbližší, a to v „Blahové zahradě“ v Antonínské ulici. Již zmíněný pan Blaha byl majitelem mlátičky od roku 1930. Pro přesnější informace

jsem navštívila jeho syna Toníka, který se na krátkou dobu vrátil do rodného místa, rád si zavzpomínal a já jsem si jeho vzpomínky na domov zaznamenala. Nyní žije za „Velkou louží“, kde získal v roce 1948 druhý domov. Povídání bylo velmi zajímavé a čas velmi rychle utíkal. Velká zahrada kolem jejich domu byla „víceúčelová“. Po pokosení vojtěšky tento plac dal majitel k dispozici klukům, kteří tam sehráli mnohá fotbalová utkání. Tím se plac patřičně udupal. Pak nastal čas svozu obilí a postavení mlátičky. Její údržbu měl na starosti pan Machala (muzikant) patřící do jejich rodiny. Menší sedláci svázeli obilí k mlátičce kravským zářhem. Kdo měl obilí víc, tak je svázel do stodoly a mlátilo se doma. V tomto případě se převážela mlátička. Tak, jak jsem již uvedla, Blahova zahrada byla víceúčelová. Konávalo se tam orelské cvičení i vinobraní. Zahrada přilehlá k domu byla osázená ovocnými stromy a svým ovocem byla pro všechny zajímavým lákadlem. Mlácení v této zahradě skončilo v roce 1957, kdy se začal pomalu měnit vzhled vesnice.

Dalším majitelem mlátičky byl pan Jan Tesařík (obchodník), bydlel naproti Klebetova. Plac byl za jejich domem (dnes v ulici Zahradní). Údržbu a starost o mlátičku převzal jeho syn Josef.

Dostávám se na náměstí, kde mlátička stávala za „požární zbrojnicí“ v ulici

Hřbitovní (dříve Psinec). Majitelem byl pan František Mitáček (Štok). Dále se mlátilo i ve „Chmelnici“ v místě dnešního „Komunálu“.

Na horním konci se mlátilo ve „Šraňkách“ (dnešní Obzor). Majiteli byli bratři Bachanovi, a to František (majitel pily) a Štěpán (muzikant).

Také bych ráda přiblížila, co všechno předcházelo, než se obilí odnášelo v pytlích na sýpku. Příprava na mláčení začínala již v zimě, kdy hospodyně lákala pytle, které bylo nutné připravit na vymláčené obilí. Pak plynul čas a přišla doba sklizně. Rodina se nevolala jenom na svatby a hostiny, ale taky na

mláčení slovy: „Tetičko, strýčku, odpoleďna budeme mlátit, dojděte na plac k Blahom.“ K mláčení bylo nutné zajistit více lidí. Nejdůležitější práce byla na stole při stláni obilí do bubnu. Každý měl určeno, kde bude jeho místo. Nejvíce bylo zapotřebí žen k odebrání slámy. Tato se vázala do obřísels, která se dělala z žitné (režné) slámy. Obilí ze slámy na obřísle se mlátilo cepy, aby se zachovala délka stébel.

Když se všichni připravili a byli na svém místě, začalo mláčení. Obilí se pomalu sypalo do připravených pytlů. Jaká úroda byla v daném roce, bylo závislé nejen na pracovitosti hospodá-

ře, ale také na počasí. Až bylo vše sklizeno na svá místa, následovalo malé pohoštění pro celou sešlou rodinu. O to se postarala hospodyně, která napékla vdolky, kterých byl vždy dostatek pro všechny.

Usušené obilí se pak zavezlo do mlýna, kde se zpracovalo hlavně na mouku pro rodinu. Poslední pak byly otruby pro krmení zvířat. Hospodář si také část obilí nechal pro setí v následujícím roce.

Naši otcové a dědové touto prací žili. Vážili si každého kousku půdy, který zajišťoval obživu jejich, jejich dětí, ale i všech ostatních, kteří vlastní půdu neměli. Pak přišla padesátá léta a socializace vesnice. Mnozí rolníci to velmi těžce nesli, když přicházeli o půdu, která je živila, když přicházeli o zvířata, která jim pomáhala žít a přežít. Byly to krušné chvíle pro celé rodiny, byla to těžká doba i pro nás, kteří jsme v tu dobu končili školní docházku. Nevím, zda by někdo z nás chtěl návrat k této úmorné práci, to nechávám každému na zvážení. Jedno bychom ale měli mít společné: „Chraňme půdu – živitelku nás i budoucích generací, dokud je ještě čas. Na zabetonované ploše se sice dobře parkuje, ale obilí na chléb tam nesklidíme.“

Vzpomínala: Emilie Morozová

Ženský klub v Hluku zve na

KURZ FLAMENCA

Lektorka: Jana Řehořková

**Kurz proběhne v přednáškovém sále hlucké sportovní haly
v sobotu 31. 10. 2015 v 16 h.**

Pro přihlášení nebo bližší informace nás kontaktujte na adrese: zklub.hluk@email.cz

Očím ses ztratila – ale v srdcích zůstaneš navždy.

Dne 22. září 2015 vzpomeneme 1. smutné výročí, kdy nás opustila naše milovaná dcera, sestra a teta, **paní Jana Tesařová**, roz. Malůšková. Za tichou vzpomínku děkují rodiče, bratr a sestra s rodinou.

Kdo v srdcích žije – neumírá.

Dne 28. října 2015 tomu bude 5 roků, co nás navždy opustil náš manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Antonín Nemrava**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, syn a dcery s rodinami.

Kdo lásku a radost rozdával, ten nezemřel a žije s námi dál.

Dne 15. září 2015 tomu budou 4 roky, co nás navždy opustil **pan František Šimčík**. S láskou a úctou vzpomíná vnučka Jitka s rodinou.

Odešel tiše, jako když hvězda padá, zůstala bolest, která neuvadá.

Dne 26. října 2015 vzpomeneme smutné 19. výročí úmrtí našeho drahého manžela, tatínka, dědečka, bratra, švagra a strýce, **pana Jana Šimčíka**. Za vzpomínku děkují manželka, děti a celá rodina.

Vydal ses cestou, jíž chodí každý sám. Jen dveře vzpomínek jsi nechal dokořán. Dík za to, čím jsi nám v životě byl, za každý den, jenž jsi pro nás žil.

Dne 9. října 2015 vzpomeneme 5. výročí, co nás navždy opustil manžel, tatínek a dědeček, **pan Josef Švanda**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka Božena, dcera Lenka s rodinou, syn Josef s rodinou, sestra Drahoslava s rodinou.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka na Tebe zůstává.

Dne 12. srpna 2015 jsme vzpomněli 3. smutné výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Josefa Tarnoczyho**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera Jarmila s manželem, syn a vnučata s rodinami.

Kytičku lesních květů, které jsi mívál tak rád, neseme Ti ve vzpomínkách...

1. září 2015 uplynulo již 30 let od chvíle, kdy od nás tak náhle a nečekaně ve věku nedožitých 56 let odešel náš milý manžel, taťka, dědeček a dnes už i nenahraditelný pradědeček, **pan Antonín Jelének**. Za vzpomínku děkují manželka a děti s rodinami.

Dne 6. září 2015 jsme vzpomněli 5. smutné výročí úmrtí našeho manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Stanislava Mihala**. Stále vzpomínají manželka, syn a dcera s rodinami.

Dne 9. června 2015 jsme vzpomněli nedožitě 90. narozeniny **pana Antonína Pospíška**. Zároveň jsme si 20. ledna 2015 připomněli jeho 9. výročí úmrtí. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Odešel jsi nám všem, kdo Tě měli rádi, aniž by Tvé rty sbohem zaseptaly.

Dne 13. září 2015 jsme vzpomněli 10. výročí úmrtí **pana Stanislava Nemravy**. S láskou vzpomínají manželka, syn Stanislav, dcera Kateřina a vnuk Marošek.

Kdo byl milován, není zapomenut.

Dne 7. října 2015 tomu bude 1 rok, co nás navždy opustil **pan Ludvík Srnec**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka, syn a dcera s rodinami.

Byl jsi plný života, Tvá mysl plná snění a nikdo z nás se nenadál, jak rychle se vše změní.

Dne 17. srpna 2015 uplynul 1 rok od smrti našeho syna a bratra **Michala Štefaníka**. S láskou vzpomíná celá rodina.

Je smutno bez Tebe žít, nemá kdo poradit, potěšit. Díky za to, čím jsi pro nás byla, za každý den, který jsi pro nás žila.

Dne 18. září 2015 jsme vzpomněli 1. výročí úmrtí naší drahé manželky, maminky a babičky, **paní Libuše Hájkové**. S láskou vzpomínáme. Za tichou vzpomínku děkuje manžel Jan a dcery s rodinami.

Čas neúprosně běží dál, jen vzpomínky zůstávají.

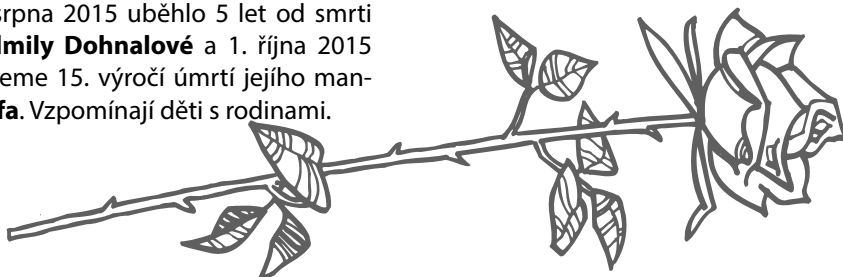
Dne 13. října 2015 vzpomeneme nedožitě 90. narozeniny **paní Marie Vackové**. Dne 26. srpna 2015 jsme vzpomněli již 7. výročí jejího úmrtí. S láskou vzpomínají dcera a syn s rodinami.

Dne 7. září 2015 jsme vzpomněli již 50. výročí úmrtí našeho manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Vladislava Janůška**. Za tichou vzpomínku všem, kteří ho znali, děkuje manželka a dcery Ludmila, Věra a Vladka s rodinami.

Dne 29. srpna 2015 uběhlo 5 let od smrti **paní Ludmily Dohnalové** a 1. října 2015 vzpomeneme 15. výročí úmrtí jejího manžela **Josefa**. Vzpomínají děti s rodinami.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 10. září 2015 oslavila naše maminka, babička a prababička, **paní Ludmila Janůšková** své 91. narozeniny. Vše nejlepší, hodně zdraví a Božího požehnání ze srdce přejí dcery Lidka, Věrka a Vladka s rodinami.

Dne 11. září 2015 oslavili manželé **Jiřina a František Mitáčkovi** 50 let společného života. Za lásku a starostlivost jim z celého srdce děkují a do dalších let především pevné zdraví, štěstí a Boží požehnání přejí synové Petr, František a Pavel s rodinami.

60 let společného života oslaví dne 22. října 2015 manželé **Marie a Antonín Ratajští**. Za lásku a starostlivost ze srdce děkují a do dalších let pevné zdraví přejí syn Antonín a dcera Alena s rodinami.

Společenská kronika červen - srpen 2015

ÚMRTÍ

Červen

František Obšil
Sylvia Říhová

Červenec

Zdenka Vašíčková

Srpen

Antonína Mitáčková
Zdenka Králíková
František Podlas
Zdeněk Nemrava

SNATKY

Michal Pěňčík – Barbora Žajdlíková
Tomáš Buchtík – Monika Bachanová
Filip Bachan – Renáta Mitáčková
Josef Sedláček – Pavla Páčová
Petr Zerzáň – Marta Kožíková
Josef Žajdlík – Kateřina Karpíšková
Lukáš Králíček – Sabina Šachová
Jan Křapa – Dana Lečbychová
Baptiste Guillaume Dumias – Jitka Šumberová

NAROZENÍ

Červen

Mariana Pavlíčková
Emily Malegová
Filip Janovský
Jakub Plaček

Červenec

Antonín Brauner
Lukáš Zalubil
Adéla Prachařová
Olivia Montalbano
Ondřej Moštěk

Srpen

Zara Pekarovičová
Daniel Lojka
Lucie Humplíková

Beseda u cimbálu

V červnu jsme uspořádali besedu u cimbálu s názvem „Dojděte k nám na besedu, sousedé.“ Pozvání přijali a své taneční umění nám přijeli ukázat členové ze souborů NK Dolněmčan a SK Háječek ze Lhoty. Doufáme, že účinkující i diváci strávili příjemný večer, a že se spolu za rok opět setkáme na další besedě.

Poděkování patří všem účinkujícím, moderátorce večera

Miši Hrdinové, zvukaři Vítovi Hráčkovi, všem, kteří nám při akci pomáhali a CM Hora, která všechny soubory doprovázela a poté hrála k tanci a dobré náladě.

Děkujeme také městskému úřadu za podporu této akce.

Pro všechny, kteří se chtějí naučit nebo si zopakovat lidové tance, budeme ještě letos pořádat Folklorní tancování.

JN

Foto: Lukáš Baroň

KRUHOVÉ A INTERVALOVÉ TRÉNINKY KONEČNĚ I V HLUKU!

Moderní pohled do světa fitness a zdravého životního stylu

- Tréninkové metody pro **rozvoj fyzické kondice a nárůst síly**
- Posilování celého těla vhodné pro muže i ženy
- Efektivnější a rychlejší **spalování tuků**
- Cvičení při maximální intenzitě pro zlepšení kardiovaskulárního systému
- Střídání aerobního a anaerobního cvičení
- Výrazná **časová úspora** oproti klasickému fitness tréninku

V lekci 1 až 4 cvičenci pro maximální účinnost cvičení.

Délka trvání jedné lekce 25-45 minut.

Kdy? Od července 2015

Kde? Sportovní hala Hluk – posilovna armwrestlingu

V kolik? Individuálně po předchozí telefonické rezervaci

Cena? 50-200 Kč za lekci (podle počtu cvičenců)

Těší se na Vás trenér Dušan Tesařík

Kontakt na tel.: + 420 777 623 330 nebo email: info@walhallasport.cz, www.walhallasport.cz

Starší žáci ovládli krajskou fotbalovou soutěž

Fotbalovou sezónu, na kterou se bude v Hluku ještě dlouho vzpomínat, prožili starší žáci Hluku. Pod vedením trenéra Iva Ševčíka a Roberta Kužely vyhráli krajskou fotbalovou soutěž sezóny 2014/2015 s imponantním skóre 137 – 8. Po celou dobu soutěže excelovali a připsali si hned několik triumfů: nejrychleji vstřelený gól – 20 vteřin, nejméně inkasovaných branek (8) a nejvíce vstřelených branek (137). Za poslední tři zápasy nastříleli neuvěřitelných 40 branek!

Tomáš Ševčík, kapitán týmu, byl vyhodnocen jako nejlepší hráč a střelec soutěže s 58 góly. Za svou píli a snahu byl celý fotbalový tým starších žáků oceněn bývalým reprezentantem ČR Miroslavem Kadlecem, který přijel mladým fotbalistům předat zasloužený pohár a medaile.

Nejlepšímu střelci krajské soutěže Tomášovi Ševčíkovi (58 gólů) předává cenu Miroslav Kadlec – bývalý reprezentant ČR.

Hráči: Matěj Teplý, Lukáš Franc, Martin Gášek, Pavel Kremr, Ivo Blaha, Roman Matušík, Zdeněk Frühauf, Tomáš Ševčík, Martin Blaha, David Van Nguntual, Filip Penk, Michal Prudík, Adam Kožík, Lukáš Nosek.

Datum	A. MUŽSTVO 1.A	B. MUŽSTVO OP	DOROST KP	ML. + ST. ŽÁCI KS sk.B	ML.+ST. PŘÍPRAVKA OP
7.8.2015 pátek	Hluk - Březolupy z: 17.30h	Bilovice-Hluk z: 16.30 o: 15.15h sobota	Hluk - Štřina n Vl. z: 15.00h 9.8.2015 neděle		
16.8.2015 neděle	Žalovice - Hluk z: 17.30h o: 15.45h	Hluk-Šumice z: 16.30 9.8.2015 sobota	Rožnov p. R. - Hluk z: 15.00h o: 12.00h 15.8.2015 sobota		
23.8.2015 neděle	Hluk - Dolní Němčí z: 17.30h	Dolní Němčí B - Hluk z: 16.30 o: 15.45h 22.8.2015 sobota	Hluk - Bařov z: 15.00h 23.8.2015 neděle	FA Zlíchov-Hluk z: 16h st.mí 17.30 o: 15 h čtvrtek 3.9.2015	Hluk-Uh.Ostroh ml 9.30h, st. 10.30h 22.8.2015
29.8.2015 sobota	Skadice-Hluk z: 17.00h o: 15h	Hluk-Jarošov z: 16.30 30.8.2015 sobota	Kunovice - Hluk z: 10.00h o: 9.00h 29.8.2015 sobota	Hluk-Dolní Němčí z: 9.30 st.mí 11.15 sobota 29.8.2015	Hluk-ČSK Uh.Brod ml 9.30h, st. 10.30h 30.8.2015
6.9.2015 neděle	Hluk-Strání z: 16.30h	Havříce-Hluk z: 16.30 o: 15.15h 6.9.2015 sobota	Hluk - Brumov z: 14.00h 6.9.2015 neděle	Koryčany-Hluk z: 9.30 st.mí 11.15 o: 7.45h sobota 5.9.2015	Vičnov-Hluk st. 14.00h, ml 15.00h o: 13h 5.9.2015
13.9.2015 neděle	Nedachlebice-Hluk z: 16.00h o: 14.45h	Hluk-Sušice z: 16.00 13.9.2015 sobota	Holešov - Hluk z: 10.00h o: 8.00h 12.9.2015 sobota	Hluk-Strání z: 9.30 st.mí 11.15 sobota 12.9.2015	Hluk-Dol.Němčí ml 9.30h, st. 10.30h 12.9.2015
20.9.2015 neděle	Hluk-Bojkovice z: 15.30h	Zlamanec-Hluk z: 15.30 o: 14.15h 20.9.2015 sobota	Hluk - Bojkovice z: 13.00h 20.9.2015 neděle	Kvasice - Hluk z: 9.30 st.mí 11.15 o: 8.00h sobota 19.9.2015	Nivnice-Hluk st. 12.30h, ml. 13.30h 20.9.2015
27.9.2015 neděle	Vičnov-Hluk z: 15.30h o: 14.30h	Hluk-Bánov z: 15.30 27.9.2015 sobota	Malenovice - Hluk z: 10.00h o: 8.15h 27.9.2015 neděle	Hluk - Bojkovice z: 9.30 st.mí 11.15 sobota 26.9.2015	Hluk-O.N.Ves ml 9.30h, st. 10.30h 27.9.2015
4.10.2015 neděle	Hluk - Osvětimany z: 15.00h	Nezdenice-Hluk z: 15.00 o: 13.30h 3.10.2015 sobota	Hluk - Louky z: 12.30h 4.10.2015 neděle	Staré Město-Hluk z: 9.30 st.mí 11.15 o: 8.30h neděle 4.10.2015	Strání-Hluk st. 14.00h, ml 15.00h 3.10.2015
11.10.2015 neděle	Hluk-Újezdce z: 14.30h	Uh.Ostroh - Hluk z: 14.30h o: 13.15h 11.10.2015 sobota	Hluk - Uh.Brod z: 12h 11.10.2015 neděle	Morkovice-Hluk z: 12.30 st.mí 14.15 o: 10.45h sobota 10.10.2015	
17.10.2015 sobota	Mladcová-Hluk z: 14.00h o: 12.15h	Hluk-Orslavice z: 14.00h 18.10.2015 sobota	Slušovice - Hluk z: 10.00h o: 8.00h 17.10.2015 sobota	Hluk-Osvětimany z: 9.30 st.mí 11.15 sobota 17.10.2015	
25.10.2015 neděle	Hluk-Jarošov z: 14.00h	Kudlovice-Hluk z: 14.00h o: 12.45h 25.10.2015 sobota	Hluk - Luhačovice z: 11.30h 25.10.2015 neděle	Slovačko dívky -Hluk z: 9.30 st.mí 11.15 o: 8.30h Sady sobota 24.10.2015	
1.11.2015 neděle	Kvasice - Hluk z: 13.30h o: 11.45h	Hluk-Slavkov z: 13.30h 1.11.2015 sobota	Nedašov - Hluk z: 10.00h o: 7.45 1.11.2015 neděle	Hluk-Napajedla z: 9.30 st.mí 11.15 sobota 31.10.2015	
8.11.2015 neděle	9. jarní kola v případě příznivého počasí	9. jarní kola v případě příznivého počasí			

Rozpis je informativní. Během sezóny může dojít ke změnám !!!

Hluk B - domácí zápasy - neděle UZM

žáci - SOBOTA starší: 9.30h

přípravka - NEDELE mladší: 11.15h

starší: 9.30h

starší: 10.30h

Vítání občánků – 12. 9. 2015

Ema Srncová

Tobiáš Minařík

Ellen Křápková

Ema Čížková

Jakub Plaček

Emily Malegová

Filip Janovský

Antonín Brauner

Lukáš Zalubil

Olivia Montalbano

Z pohádky do pohádky

Více jak 140 dětí a téměř stejný počet dospělých se přišlo v sobotu pohádkově rozloučit s prázdninami. Město Hluk spolu s domem dětí a mládeže ve spolupráci s hluckými organizacemi a spolky (loutkové divadlo Emil, rybářský spolek, hlučtí skauti, divadlo Bumbác, Křesťanská mládež, Mateřská škola Hluk a dobrovolní hasiči Hluk) připravilo tradiční putování, při kterém děti poznávají pohádkové postavičky a plní nejrůznější úkoly. Navzdory tropickému počasí si děti vyzkoušely skok v pytli, hod na cíl, procvičily chuťové buňky i orientační smysl. Prověřily si své znalosti první pomoci i rybaření. V závěru pohádkového putování na děti čekal nejen skákací hrad, ale také příležitost opéci si špekáček, nebo si pochutnat na zmrzlině či ledové tříšti. Letošní ročník sponzorsky podpořil pan Ondřej Kotáčka dodáním elektriny pro skákací hrad a Cukrárna U Žajdlíků, která všem putujícím dětem darovala zmrzlinu a ledovou tříšť. Všem sponzorům a zúčastněným náleží velké poděkování, děkujeme.

IMat

Foto: Štěpán Mitáček

